

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. června 2020 v trestní věci R. Š., nar. , trvale bytem , odsouzeného pro zvlášť závažný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení,

takto:

Podle § 283 písm. d) tr. řádu za použití § 278 odst. 1 tr. řádu se návrh na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 1 T 6/2016, která skončila pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze sp. zn. 1 T 6/2016 ze dne 27. 9. 2016 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 10 To 28/2017 ze dne 24. 10. 2017, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze sp. zn. 1 T 6/2016 ze dne 27. 9. 2016 byl R. Š. odsouzen za zvlášť závažný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a dále bylo podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto, aby zaplatil jako nemateriální újmu poškozenému I. I. částku ve výši 100 000 Kč a poškozenému J. I. částku ve výši 120 000 Kč.
2. Trestného činu se dopustil tím způsobem, že po předchozí dohodě, naplánování a rozdělení úkolů společně s I. I. a dosud nezjištěnými spolupachateli, prostřednictvím osob vystupujících pod jmény „B.“ a „P.“, pod záminkou zájmu o koupi objektu ve ulici čp. ve , vylákal dne 28. 1. 2013 v době okolo 15:00 hodin poškozené I. I. narozeného , a jeho bratra J. I. narozeného , na smyšlené obchodní jednání do penzionu „“ ve ulici čp. v , okres Praha-západ, kde byli poškození v apartmánu č. fyzicky napadeni nejméně čtyřmi nezjištěnými spolupachateli, kteří poškozené opakovaně udeřili rukama, svázali je a vyhrožovali fyzickou likvidací, v této době se na místě objevil odsouzený Š., který pokračoval v jejich fyzickém napadání a výhrůžkách smrti, kdy na potvrzení svých výhrůžek měl u sebe v tašce viditelně uložené střelné zbraně, v důsledku tohoto násilí byli poškození donuceni proti své vůli podepsat nejméně 10 ks bílých směnec a další listiny, s jejichž obsahem se nesměli seznámit, a poté, v době okolo 18:00 hodin byli donuceni podepsat notářský zápis sp. zn. NZ 37/2013, jímž v přítomnosti notáře uznali dluh ve výši 70 milionů Kč vůči odsouzenému Š., splatný ve splátkách po 5 milionech Kč do 15. 3. 2014, přičemž součástí zápisu byla dohoda o svolení k vykonatelnosti výkonu rozhodnutí v případě nesplnění uvedené povinnosti splátek dluhu, zástavní smlouva, kterou byl uvedený závazek poškozených I. a J. I. zajištěn pro případ jeho neplnění prodejem zástavy, kterou byl objekt uvedeného „“ ve a další nemovitosti v hodnotě přesahující 100 milionů Kč, k zápisu byl připojen „návrh na vklad práva do katastru nemovitostí“, týkající se uvedeného zástavního práva na objekt „“

██████“ ve ██████, po vynucení těchto podpisů byli poškození znovu spoutáni a na místě drženi až do 08:00 hodin dne 29. 1. 2013, s použitím uvedeného notářského zápisu byl téhož dne podán na Katastrálním úřadu ve ██████ „návrh na vklad práva do katastru nemovitostí“ ve vztahu k zástavnímu právu na objekt „██████“ ve ██████, dále pak bylo na podkladě uvedeného notářského zápisu zahájeno exekuční řízení na podstatnou část majetku poškozených I ██████ a J ██████ I ██████, přičemž v důsledku popsaného jednání byla u poškozených zjištěna přítomnost posttraumatické stresové poruchy, která po delší čas podstatným způsobem ovlivňovala jejich způsob života.

3. Odsouzený podal návrh na obnovu řízení s odůvodněním, že ve věci existuje nový důkaz, kterým je jeho vlastní výpověď, již však pro obavu o svou bezpečnost učiní až ústně před soudem. Ve veřejném zasedání pak vypověděl, že se k trestné činnosti doznává, omlouvá se a je mu to nesmírně líto. Se svými spolupachateli si vyměnil několik dopisů, kdy mu bylo vyhrožováno. Následně se k některým aspektům skutkového děje blíže vyjádřil.
4. Poškozeným prodal stroje (na výrobu cigaret) a nechal si podepsat smlouvu. „Spadl do toho“ v částce 35 mil. Kč, které si musel i půjčit, takže chtěl mít z prodeje zisk. Měl podepsanou smlouvu, kterou předal advokátovi S ██████ s tím, ať to zažaluje. S advokátem pak řešili, že to bude trvat dlouho a poškození mezitím převedou majetky na někoho jiného. Ptal se ho, co navrhuje a on přišel s tím, že by to mohli udělat i nějak jinak. Zmínil, že do toho jít nechce, protože za poškozenými stojí osoba z ÚOOZ, načež mu S ██████ řekl, že je tedy zapotřebí nasadit vyšší ligu. Uvedl, že se domnívá, že osoby, které měly poškozené bít, patřily k elitním policistům z tajného útvaru v ČR. Poškození pak ve svých výpovědích bití hodně nadnesli. Nestalo se jim nic, což byla jeho podmínka, přičemž se domnívá, že právě jeho zásluhou jsou poškození ještě na tomto světě, neboť původně se plánovalo jejich zmizení po vzoru pana K ██████. Osobně se zúčastňoval všech schůzek na různých místech, aby se to naplánovalo a měl v tom velkou sumu peněz, a to nejen svých, ale i půjčených. Původní plán byl takový, že elitní policisté pojedou za poškozenými k nim do areálu hotelu a zatknou je přímo tam. Z toho však sešlo, protože by jejich manželky mohly okamžitě volat policii. Druhá varianta byla taková, že je vylákají na 111. km, kde se prakticky stýkali. Poškození se schůzkou nejprve souhlasili, ale nakonec nedorazili. Již tehdy měli připravený sice civilní, ale ve skutečnosti policejní transportér, kde bylo 6 mužů oblečených v uniformách zásahové jednotky, přičemž notář a advokáti čekali v restauraci ██████. Poškození však na schůzku nedorazili, takže nezbývalo, než vymyslet jiný plán. Poškozené dobře znal a věděl, že za 10 Kč udělají cokoli, dospěli tedy k závěru, že nejlepší bude vylákat je za účelem prodeje ██████. Vše řekl I ██████ I ██████ a panu F ██████ I ██████ znal jako feťáka, co nemá žádné zábrany, původně si myslel, že je také policista. Nakonec se ukázalo, že policistou byl pouze pan F ██████, který pracoval jako agent u tajného útvaru policie ČR. F ██████ instruoval ty další 4 „policisty“. Ve své výpovědi následně osvětlil, že nemůže s určitostí říct, že se o policisty skutečně jednalo. Usoudil tak podle jejich výcviku, vystrojení a vybavení. Útok byl veden velice profesionálně. Udělali naprosto přesně, co po nich chtěl – svalit na zem, spoutat, nasadit brýle, položit na postel a čekat. Osobně byl v té době na cestě do ██████ před tunely, a jakmile obdržel zprávu, že tam jsou, výrazně zrychlil. Po příjezdu vedl k poškozeným výhrůžný monolog, aby je zastrašil, nechtěl jim ale nijak ublížit, jednomu z poškozených pouze zatlačil na hlavu, aby ji sklonil, rozhodně mu nedal zezadu pěstí. Nic víc ani dělat nemusel, protože poškození na tom byli psychicky špatně a udělali by cokoli. Výpověď poškozených zhodnotil jako pravdivou ze 70 až 80%. Notář s advokátem (Mg. V ██████ a Mgr. R ██████) mezitím čekali v ██████ v restauraci ██████, přičemž o pozadí celé věci věděli. Poté, co poškození přislíbili, že vše podepíší, dorazili do místnosti. Jeden z poškozených už seděl za stolem a musel se dívat dolů. Na nohách byl spoutaný lepicí páskou. Advokát s notářem mu podali zadní část notářského zápisu a on jim zase občanské průkazy poškozených. Poté, co jeden

z poškozených předmětné listiny podepsal, zakuklenci ho odvěkli za podpaždí a přitáhli druhého z nich. Osoba vstupující pod jménem B. byl svědek V. a jako P. vystupoval odsouzený I. Z dalších osob, které se na věci dále podílely, by poznal pouze P., takže kdyby mu byly předloženy jeho fotografie, mohl by ho ztotožnit. Ostatní však měli na hlavách kukly, které si nikdy nesundali.

5. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
6. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že takové skutečnosti nebo důkazy nejsou v tomto případě dány.
7. V původním řízení byla vina odsouzeného jednoznačně prokázána. Odsouzený sice svou vinu popíral, shledán vinným však byl na základě celé řady důkazů – především na základě výpovědí poškozených I. a J. I., kteří podrobně popsali okolnosti, za nichž byli do penzionu vylákáni, jakož i počínání oněch maskovaných mužů a obžalovaného Š., kdy byli fyzickým násilím a pohrůzkami smrti, podpořenými také na místě přítomnými střelnými zbraněmi, donuceni k podepsání řady listin včetně notářského zápisu o uznání dluhu ve výši 70 mil Kč. Již v rámci původního řízení přitom soud vycházel z faktu, že se krom odsouzených Š. a I. se na celé věci podílely i další osoby, jejichž totožnost nebyla zjištěna. Za osobu vystupující pod jménem B. přitom již tehdy pokládal svědka A. I. V. a za osobu vystupující pod jménem P. odsouzeného I. I.
8. Odsouzený Š. pak ve své výpovědi průběh událostí popsal v zásadě shodně s tím, jak byl skutkový stav v původním řízení zjištěn, přičemž sdělil i některé doplňující údaje, jejichž prověření může být důvodem k trestnímu stíhání dalších osob, které se na činu podílely. Ve vztahu k tomu, co bylo právě jemu v rámci předmětného trestního řízení kladeno za vinu, však tato výpověď žádné nové skutečnosti či důkazy ve smyslu ustanovení § 278 odst. 1 tr. řádu neobsahovala. Fakt, že poškození byli rovněž biti, krom jejich výpovědí dokládají také stopy násilí, které byly na jejich tělech zjištěny při prohlídce. Fakt, že poškozeným byla způsobena těžká újma na zdraví, neboť se u nich v důsledku této události rozvinula posttraumatická stresová porucha s prožitky úzkosti, projevy únavy, nevykonnosti, vyhýbání se styku s lidmi, kontrolami bezpečnosti, která je omezila v běžných životních aktivitách v oblasti sociální a pracovní, a v zásadní míře a po delší čas snížila kvalitu jejich života, byl v původním řízení rovněž jednoznačně prokázán, a to zejména znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaným prof. MUDr. Jaroslavem Boučkem, CSc. Ostatně to, že celou situaci nesli po psychické stránce velice špatně, ve své výpovědi potvrdil i sám odsouzený. Úvahy odsouzeného o tom, že se poškozeným v podstatě nic nestalo, tak závěry soudu učiněné v původním řízení nijak neoslábují, ty totiž bez jakýchkoli pochybností vyplývají z důkazů provedených v jeho rámci.
9. V daném případě tak absentují nové skutečnosti či důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku na náhradu škody, anebo vzhledem k níž by

původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu, takže soud návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení podle § 283 písm. d) trestního řádu za použití § 278 odst. 1 trestního řádu zamítl – důvody obnovy řízení zde totiž nejsou dány.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do 3 dnů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. Stížnost má odkladný účinek. Právo podat stížnost nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení usnesení před soudem výslovně vzdaly.

Praha 29. června 2020

Mgr. Iva Říhová, v. r.
předsedkyně senátu